

POCHWIŁEK (1) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz -ek).

[*sg A* pochwiłek.] ◊ *pl A* pochwilki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: pochwilek.

Czas, który za chwilę, wkrótce nastąpi:

Wyrażenie przyimkowe: »na pochwilki, [na pochwiłek]«: [Nápochwiłek/ Pochwili *StatorGramm* K8v.]

~ *Zwrot:* »(s)chować na pochwiłek (pochwilki)« = *na później:* A ten dybie póćichu/ y rozgryźnie grufzkę/ Gdy mu w zębiech vwiązłá/ rzućił o podufzkę. A chcąc tego zátáić/ rzekł łą tu y gniłki/ Dobrze to ná łákomcá/ chować ná pochwilki. *RejFig Aa3v*; [Schoway mi to ná pochwiłek. *Mihi hoc reponi aut alferua, vt paulo post vtar. StatorGramm K8v*]. ~

MF, SBu